

Scrisoare de intenție

Numele meu este Ioana Silvia Bogătan, actriță și manager al Teatrului de Păpuși Prichindel din Alba Iulia.

Conduc această instituție din anul 1999, așadar o viață dedicată teatrului, instituție în care am activat nu doar ca manager, ci și ca actriță, ca mentor pentru copii și tineri participanți la diferite ateliere de teatru dar și pentru studenții pe care îi am la Universitatea de Arte din Tg. Mureș unde sunt lector universitar dr. Pe parcursul acestor ani, care m-au format în managementul instituțiilor de cultură, care mă definesc, în cele din urmă, am gândit programe și proiecte care, în timp, să ridice nivelul artistic al acestui teatru micuț, dar rămas printre extrem de puținele teatre cu specificul acesta - „de păpuși”. M-am străduit să creez o imagine a teatrului apreciată de criticii de specialitate, de oamenii din breaslă. Și, consider că am reușit. Spectacolele teatrului au fost recompensate cu premii de-a lungul acestor ani, atât în țară, cât și peste hotare, iar împreună cu UNITER-ul am reușit să organizăm evenimente speciale: Gala Premiilor UNITER din 2018, un an jubiliar pentru România, patru ediții de Gala Tânărului Actor HOP și două ediții ale Atelierului de Poetică Teatrală *Ion Caramitru*. Și ne dorim să continuăm acest parteneriat și să creăm în continuare proiecte importante, cu un înalt nivel artistic.

De asemenea, de 19 ani organizez, cu susținerea forului tutelar, un festival internațional de teatru, intitulat sugestiv *Povești*, care se adresează tuturor categoriilor de vârstă și care a ajuns un reper în sfera festivalieră. Teatre importante din țară, nume consacrate ale scenei românești, artiști internaționali, au fost prezenți la Alba Iulia, o mare parte din ei devenind o prezență constantă, dintr-o dorință reciprocă, devenind adevărați prieteni ai festivalului și ai comunității noastre. Aș aminti printre aceștia: Teatrul *Odeon* București, Teatrul *Act* București, Teatrul *Bulandra* București, căroră li s-au alăturat Teatrul Național București, Teatrul *Nottara* București, Teatrul *Excelsior* București, Teatrul *Metropolis*, teatrele naționale sau de stat din Timișoara, Cluj-Napoca, Sibiu, Oradea, Constanța, Brăila, Galați, Sfântu Gheorghe.

Atunci când am decis să devin actriță am ales și cu sufletul, dar și cu mintea, conștientă că numai asta îmi doresc și pot face. Am ajuns actriță, visul s-a împlinit, dar marea provocare a fost acceptarea rolului de conducător de instituție teatrală, și nu una oarecare, ci una care era într-o arie teatrală puțin cunoscută mie. Așa am ajuns să înțeleg, să iubesc teatrul de păpuși, care merită (și mă bucur că s-a introdus acest premiu în rândul premiilor acordate de UNITER) o atenție specială și o mai bună cunoaștere și recunoaștere din partea breslei.

Alegerea de a deveni membru UNITER a fost la fel de conștientă, deoarece am considerat că suntem mai puternici împreună în fața unor decidenți de țară, care, este mai mult decât evident, consideră cultura, în general, teatrul în special, un fel de cenușăreasă, care nu merită prea multă atenție. Și acest împreună reprezintă exact această uniune de creatori, gândită și înființată la inițiativa lui Ion Caramitru:

Principiile înființării acestei organizații profesionale au fost libertatea de expresie, de creație, de asociere, dreptul la autonomie, o voce liberă în concertul cultural național și internațional, o deschidere lipsită de complexe față de cultura mondială și, fără doar și poate, apărarea intereselor oamenilor de teatru de diferite profesii. Fără să aibă o structură voit sindicală, UNITER a prevăzut în statutul său și o componentă socială bine configurată. – (<https://www.uniter.ro/despre-noi/?lang=ro>).

Pentru că îmi pasă de actul cultural în sine, îmi pasă de teatrul de păpuși, de teatrul de animație, de teatrul pentru copii, am decis să fiu și mai prezentă în problemele care vizează această artă spectaculară, să vin cu propuneri, să îmi susțin colegii din țară, ca acest gen teatral să nu dispară sau să devină o anexă.

Mă preocupă ce se întâmplă cu teatrul românesc și cu artiștii care îi dau viață, mă îngrijorează cum este perceput și privit în lumea politicului: observ, analizez și îmi pasă. De aceea fac un pas înainte, către Senatul UNITER, ca să spun ceea ce am observat, ceea ce am analizat, pentru că îmi pasă.

Ioana Bogățan